

Verteltheater
Voorleessessies
Voordracht
Vorming

Boeken snoepen

Door Katelijne Billet

1. Algemeen

De voorbereiding:

lees het boek voor jezelf twee of drie keer hardop voor
duid de woorden aan die voor het verhaal belangrijk zijn
lees langzaam maar met expressie
zoek vragen die je aan de kinderen kan stellen
oefen je in het vlot draaien van het boek om de prenten te laten zien
zoek eventueel een liedje of een kort versje dat bij het boek past

Het leesmoment

vertel de kinderen wie jij bent en vraag ook hun naam
vertel in je eigen woorden waar je over gaat vertellen
zorg dat de kinderen goed rond je zitten zodat je iedereen in de ogen kan kijken
zorg ervoor dat je net iets hoger zit dan de kinderen. Bijvoorbeeld op een laag krukje met de kinderen rond je op de grond.
als het kan, is het goed de namen van de kinderen te kennen dan kan je ze meteen weer bij het verhaal betrekken als de aandacht wegglijdt
begin dan rustig te vertellen, eerst de titel waarbij je de beginprent goed laat zien
hou je stem eerder laag, dat brengt rust
varieer in toonhoogte, volume en tempo om het vertellen verrassend te houden
blijf stilstaan bij de prenten en laat de kinderen zowel hun ogen als hun oren de kost geven

2. Drie vuistregels

Maak goed gebruik van je mediumstem, ook als je personages een stem geeft, blijf je bij voorkeur in de buurt van je mediumstem. Je gaat iets hoger of iets lager maar maakt geen al te groot verschil.

De directe rede moet je altijd loszetten van de indirecte rede. Dat wil zeggen dat je nadat je de woorden van een personage hebt uitgesproken meteen weer op je vertellersstem terugvalt nl. je mediumstem.

In elke zin die je leest, leg je bij voorkeur maar één klemtoon.

Een buur voor Vos en Haas

Sylvia Vanden Heede

Dit is het hol van vos en Haas. En dit is de boom naast het hol van Vos en Haas. Er staat een bord bij. Op dat bord staat: TE HUUR.

Het bord staat er al heel lang. Hoe Lang?

Niemand weet het. Zelfs Haas niet. En Haas weet zoveel!

Het is nacht. Vos slaapt en Haas slaapt.

Het is stil in het bos.

'Oehoe! oehoe!' klinkt het plots.

Vos springt zijn bed uit.

'Haas! Haas! Sta op! Een spook in het bos!' gilt hij.

'Oehoe! Oehoe!' hoort Haas ook. Wat eng!

Wat raar! Er brandt licht in de boom!

En het bord in de tuin is weg!

'Oehoe! Oehoe! Is dat het spook?

Of is het geen spook? Is het een boef?

Nam de boef het bord? 'Oehoe! oehoe!'

Daar staat de boef! Maar het is geen boef.

En het is ook geen spook. Het is een uil!

De uil kijkt een poos naar Vos en Haas.

'Dag', zegt hij dan. 'Mijn naam is Uil. Ik ben de nieuwe buur.'

Het is vol in het huis van Uil. Overal staan dozen.

Op de ene doos staat 'GROOT'. Op de andere doos staat 'klein'.

Er is een doos met 'rommel'. En er is een doos met 'breekbaar'.

'Kunnen we een handje helpen?' vraagt Haas.

Uil knikt en zucht.

'Ik heb teveel spullen', klaagt hij.

'Neem maar wat mee. Zoek uit wat je wilt.' Dat is leuk!

Vos doet meteen een doos open. 'Ik neem een strandbal', zegt hij.

'En de schemerlamp. En het nachtkastje. En de pollepel. En de pan voor het vuur. En de hoed met de bloem. En...en...'

Haas doet ook een doos open.

'Wat een spullen!' zucht ze. 'Kies ik de inktpot of de ring? Of de lepel en een vork?'

'Er is nog meer', zegt Uil. 'Pak maar uit. Dan zie je het wel.'

Vos pakt uit. Haas ruimt op. En Uil? Uil zet thee.

Na een poos is het zo knus! Wat heeft Uil een fijn huis!

Vos en Haas blijven een tijd. Maar dan moeten ze echt gaan.

'Het is vreselijk laat!' zegt Haas.

'Welnee', lacht Uil. 'Voor mij is het nooit te laat. Als het nacht is, word ik pas goed wakker. Daar ben ik een uil voor. Af en toe roep ik 'Oehoe! Oehoe!' Dat hoort zo. Oehoe roepen is mijn taak.'

'Als je straks maar niet te hard roept', zegt Vos gauw.

'Ik doe heel zachtjes', belooft Uil.

Daar gaan Vos en Haas. Ze kregen een boel spullen.

Uil wuift hen uit. Dan doet hij de deur op slot.

Het luik voor het raam doet hij open. Hij kijkt naar de maan.

Die is rond en vol.

'Oehoe...oehoe...' zegt hij heel, heel zacht.

De Gruffalo

Julia Donaldson en Axel Scheffler

In het donkere bos was een muisje op pad.

Vos zag dat en dacht: Lekker hapje is dat!

'Jij hebt zeker honger, kleine muis?

Wil jij soms wat eten bij mij thuis?'

'Beste vos, normaal zou ik zeggen: graag, maar ik eet bij de Gruffalo vandaag.'

'De Gruffalo? Die ken ik niet.'

'O nee? Nou, wacht dan maar tot je 'm ziet.'

'Slagtanden heeft-ie, en vlijmscherpe klauwen, knarsende kaken die alles kauwen.

We hebben een afspraak hier in het bos.

O ja: hij houdt erg van geroosterde vos.'

'Geroosterde vos? Eh – ik moet er vandoor.

Tot ziens, kleine muis, het beste hoor!'

'Ha!' lachte de muis. 'Hij geloofde het zo!

Natuurlijk bestaat er geen Gruffalo...'

De muis liep verder over het pad.

Uil zag dat en dacht: Lekker hapje is dat!

'Jij hebt zeker wel honger, kleine muis?

Waarom kom je niet op de thee bij mij thuis?'

'Beste uil, normaal zou ik zeggen: graag, maar ik eet bij de Gruffalo vandaag.'

'De Gruffalo? Die ken ik niet?'

'O nee? Nou, wacht dan maar tot je 'm ziet.'

'Hij heeft eeltige knieën, z'n voeten zijn plat, op de punt van zijn neus zit een gifgroene wrat.

We hebben een afspraak hier bij de beek.

O ja: hij houdt erg van uilencake.'

'Van uilencake, zeg je? Oehoe-oehoe!
Ik moest maar eens naar mijn uilenboom toe!
'Ha!' lachte de muis. Hij geloofde het zo!
Natuurlijk bestaat er geen Gruffalo...'

De muis liep verder over het pad.
Slang zag hem en dacht: Lekker hapje is dat!
'Ha, kleine muis! Jij bent een leuk beestje.
Kom mee naar mijn huis – ik geef juist een feestje.'
'Beste slang, normaal zou ik zeggen: graag,
maar ik eet bij de Gruffalo vandaag.'
'De Gruffalo? Die ken ik niet?'
'O nee? Nou, wacht dan maar tot je 'm ziet.'

'Hij heeft oranje ogen, een tong zwart als drop
en paarse stekels van z'n staart tot z'n kop.
We hebben een afspraak hier vlakbij.
O ja: hij houdt er van slangenpastei.'
'Van slangenpastei? Ik moet nodig naar huis.
Ik zie je nog wel eens. Dag kleine muis!
'Ha!' lachte de muis. Hij geloofde het zo!
Natuurlijk bestaat er geen Gruffal...'

'...O!
Wie is dan dit beest met die vlijmscherpe klauwen,
die knarsende kaken die alles kauwen?
Hij heeft eeltige knieën, z'n voeten zijn plat,
op de punt van zijn neus zit een gifgroene wrat -
oranje ogen, een tong zwart als drop
en paarse stekels van z'n staart tot z'n kop.
'Moedertje! Ooo!
't Is een Gruffalo!'

'Mmm, muis!' zei de Gruffalo. 'Dat is nog eens fijn!
Jij smaakt vast lekker - al ben je wat klein.'
'Hoho!' riep de muis. 'Nu maak je een fout.
Ik ben het gevaarlijkste dier van dit woud!
En als je soms denkt dat ik sta te liegen,
loop dan maar eens mee, en je zult ze zien vliegen.'
'Oké,' zei de Gruffalo, 'lopen dan maar.
Mij lijkt het sterk, maar misschien is het waar.'
Ze liepen en liepen , tot de Gruffalo zei:
'Ik hoor gesis in die bosjes vlakbij.'

'Dat is slang,' zei de muis. 'Hé slang, hallo!
Slang wierp een blik op de Gruffalo.
'S-salamanders!' zei hij. 'Tot ziens, beste muis.'
En haastig glipte hij weg naar zijn huis.
'Gezien?' zei de muis. 'Hij gaat ervandoor.'
De Gruffalo zei: 'Merkwaardig, hoor.'
Ze liepen en liepen , tot de Gruffalo zei:
'Ik hoor oehoe in die bomen vlakbij.'

'Dat is uil,' zei de muis. 'Hé uil, hallo!'
Uil wierp een blik op de Gruffalo.
'O hemel!' zei hij. 'Tot ziens, beste muis.'
En snel als de wind vloog hij naar zijn huis.
'Gezien?' zei de muis. 'Hij gaat ervandoor.'
De Gruffalo zei: 'Merkwaardig, hoor.'
Ze liepen en liepen , tot de Gruffalo zei:
'Ik hoor voetstappen op het pad vlakbij.'

'Dat is vos,' zei de muis. 'Hé vos, hallo!'
Vos wierp een blik op de Gruffalo.
'O nee hè!' zei hij. 'Tot ziens, beste muis.'
En razendsnel schoot hij weg naar zijn huis.
'Nou, Gruffalo, heb ik soms overdreven?
Elk dier dat mij ziet, rent meteen voor zijn leven.
En nu heb ik honger. Ik denk dat ik maar
begin met wat...Gruffalo-tartaar!'
Dat wachtte de Gruffalo liever niet af.
Hij draaide zich om en verdween op een draf.

In het donkere bos zit een muis naast het pad.
Hij eet een nootje – mmm, lekker is dat.

De apenstreken van Sjimp en Sjee *Catherine en Laurence Anholt*

Dit is Sjimp.
Dat is Sjee.

Dit is hun huis in de kokosboom.

Mama-aap heeft honger.
Ze lust wel een banaan, maar haar mandje is leeg.
'Wie van mijn aapjes heeft de bananen opgegeten?' vraagt ze.
Daar springt Sjimp en daar springt Sjee.
'Ha, ha ,hi.'
'Hee, hee, hee.'

Mama-aap neemt Sjimp en Sjee mee naar Junglestad.
Ze gaan bananen kopen.

Het is druk in Junglestad. Er is markt.
'Hier raak je makkelijk de weg kwijt,' zegt mama-aap. 'Jullie moeten dichtbij mij blijven en geen apenstreken uithalen.'
'Ha, ha, ha,' zegt Sjimp.
'Hi, hi, hi,' zegt Sjee. 'Wij mogen mee.'

Sjimp en Sjee vinden boodschappen doen saai. Ze blijven niet dichtbij mama-aap. En ze halen wel apenstreken uit!
Ze zoeken naar een plekje om verstoppertje te spelen. Ze zien drie grijze stenen.
'Waar zijn mijn ondeugende aapjes?' zegt mama-aap.
Daar springt Sjimp en daar springt Sjee.
'Ha, ha, hi.'
'Hee, hee, hee.'

Sjimp en Sjee vinden een nog beter plaatsje om zich te verstoppen - achter de iets grotere steen.
'Waar zitten mijn ondeugende aapjes nou weer?' zegt mama-aap.
Daar springt Sjimp en daar springt Sjee.
'Ha, hi ,hee.'
Wie speelt er mee?

Sjimp en Sjee vinden een nog veel betere plek om zich te verstoppen – in het bananenmandje dat op het topje van de grootste steen staat.
'Hi, ha, hee,' roepen Sjimp en Sjee.

Dan gebeurt er opeens iets heel gek.
De drie grijze stenen beginnen te wiebelen.
De drie grijze stenen beginnen te schudden.
De drie grijze stenen beginnen te rommelen.
Dan staan de drie grijze stenen op en...

...lopen langzaam weg.

'Stop,' piept Sjimp.
'Mammie, mee,' piept Sjee.

Mama-aap is klaar met boodschappen doen.
Ze wil naar huis.
'Waar heb ik mijn bananenmandje gelaten?' vraagt ze.
'O ja, waar zijn die drie grijze stenen?'

'En waar, o waar, zijn mijn twee kleine aapjes?' roept ze.
Maar deze keer springen Sjimp en Sjee niet te voorschijn.

Mama-aap kijkt naar boven.
Mama-aap kijkt naar beneden.
Niemand heeft het bananenmandje gezien.
Niemand heeft de drie grijze stenen gezien.
Niemand heeft de twee kleine aapjes gezien.
Iedereen gaat naar huis.

'Misschien zijn ze allang thuis,' zegt de politieagent.
Mama-aap rijdt zo hard als ze kan naar huis.
Maar Sjimp en Sjee zijn niet in de kokosboom.
O nee, o nee! Waar zijn Sjimp en Sjee.

Hier zijn Sjimp en Sjee.
In het donkere bos van Junglestad, heel, heel ver van huis.
En de drie grijze stenen lopen maar door.
De nacht dieren beginnen te brommen, van heel dichtbij. Ze grommen.
Onder de bananen, op de bodem van het mandje kruipen Sjimp en Sjee bang tegen elkaar aan.
Arme Sjimp. Arme Sjee. Snik, snik. 'O wee, o nee.'

En dan gebeurt er nog iets raars. De drie grijze stenen zijn moe...
De drie grijze stenen hebben dorst...De drie grijze stenen gaan zwemmen...
Het bananenmandje glijdt zachtjes het water in en...

...drijft langzaam weg.
'Help, help!' roept Sjimp. 'Mamsie, mee!' roept Sjee.

Thuis in de kokosboom kijkt mama-aap verdrietig naar de twee lege bedjes. Buiten kabbelt het water van de rivier.
Dan gebeurt er opeens nog iets raars. Daar drijft een mandje...Het komt steeds dichterbij...
Het zit vol met bananen...Het mandje wiebelt...

En daar springt Sjimp! En daar springt Sjee! 'Papsie, mamsie. Hi, hee. Wij gaan mee.'

Sjimp en Sjee springen in het rond. Kusje hier en knuffel daar! Ze zetten het hele huis op zijn kop en eten alle bananen uit het mandje op.

Welterusten Sjimp. Welterusten Sjee.
Oogjes dicht. Mondje toe. Jullie zijn nu moe!

Boemba

Bette Westera en Mylo Freeman

Mama, kijk eens wat ik durf?
Boompje zwaaien aan mijn slurf.
Aapje spelen in de takken
En een tros bananen pakken.
Kijk, ik klim tot in de top.

Kleine olifant, pas op!
Strakjes val je naar beneden.

Boemba!

Ben je nu tevreden?

Weet je, mama, wat ik wil?
Zwemmen als een krokodil.
In een modderig riviertje,
Met mijn ogen op een kiertje
En mijn slurfje in de lucht.

Kind, zegt mama met een zucht,
pas maar op, want krokodillen
bijten gaatjes in je billen.

Heus niet, mama, heus niet.

Au!
Krokodil, wat doe je nou?

Mama, kijk eens wat ik doe:
Rondjes rennen met de gnoe,
Met de gnoe en haar vriendinnen,
Om het hardst. Wie gaat er winnen?
Mama, kijk eens wie er wint?

Kom toch hier, mijn lieve kind.
Dat wordt huilen, dat wordt botsen,
Dat wordt vallen op de rotsen,
Op de stenen, in het zand.

Arme, kleine olifant!

Mama, mama, kijk een slang.
Als hij slaapt ben ik niet bang.
Kijk, ik durf hem aan te raken.
Zal ik hem eens wakker maken?
Is zijn kop niet prachtig groen?

Nee, m'n liefje, nee, niet doen.
Laat hem slapen. Als hij bijt
Word je ziek en heb je spijt.
Sssssssssssss!!!

Mama, kijk eens wat ik kan?
Laat eens zien, wat kun je dan?

Alle vlekken op de vellen
Van de jachtluipaarden tellen,
Van hun start tot aan hun bek,
Heel voorzichtig, vlek voor vlek.
Eén, twee, drie vier vijf zes zeven...
Toe nou mama, wacht nou even!

Nee, m'n kindje, doe maar niet.
Stel dat een van hen ons ziet.

Luipaard doet zijn ogen open.
Lopen liefje, lopen, lopen...!

Mama, wacht, ik ben zo moe.
Gaan we naar de kudde toe?
Naar mijn oom en naar mijn tante,
Naar de andere olifanten?

Ja, m'n kleintje, inderdaad.
Kom maar gauw, het is al laat.

Alle kindjes moeten slapen.
Nee, geen apenootjes rapen,
Niet meer spelen, ben je mal.
Kijk, daar is de kudde al.

Niet meer praten, oogjes sluiten.
Iedereen is stil hier buiten.
Leg je slurfje nu maar vlug
Tegen mama's brede rug.

Slaap maar lekker, lieve kindje,
Olifantenmama vindt je
Sterk en dapper, groot en knap.
Morgen gaan we weer op stap.

Welterusten!

De spin die het te druk had

Eric Carle

Op een mooie morgen werd een spin door een zacht briesje door de lucht gedragen.
Een ragfijne draad slierde achter de spin aan.
Toen landde ze op een hek, vlak bij het erf van een boerderij...
...en begon een web te weven.

“Hii, hii,” hinnikte het paard. “Wil je een stukje meerijden op mijn rug?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Boe, boe,” loeide de koe. “Ga je mee gras eten?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het te druk met het weven van haar web.

“Bè, bè,” blaatte het schaap. “Zullen we gaan hardlopen in de wei?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Mè, mè,” mekkerde de geit. “Ga je mee klauteren en klimmen?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Knor, knor,” knorde het varken. “Kom je mee lekker door de modder rollen?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Waf, woef,” blafte de hond. “Help je mee de kat achternazitten?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Miauw, miauw,” miauwde de kat. “Zullen we een dutje gaan doen?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze had het veel te druk met het weven van haar web.

“Kwak, kwak,” kwaakte de eend. “Ga je mee zwemmen?”
De spin gaf geen antwoord. Ze was nu klaar met haar web.

“Kukeleku,” kraaide de haan. “Zullen we die vervelende vlieg eens vangen?”
En dat deed de spin. Ze ving de vlieg...midden in haar web.

“Oehoe, oehoe,” vroeg de uil. “Wie heeft dit mooie web gemaakt?”
Maar de spin gaf geen antwoord. Ze sliep, want het was een drukke, drukke dag geweest.